

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/96/2014
Identifikačné číslo spisu:	8014200315
Dátum vydania rozhodnutia:	29.07.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8014200315.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Igora Belka v právnej veci navrhovateľky J. O., bytom O., proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 5. decembra 2013, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5Sd/16/2014-25 zo dňa 30. apríla 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 5Sd/16/2014-25 zo dňa 30. apríla 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 5. decembra 2013, ktorým odporkyňa podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) a § 1 Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 329/2013 Z.z., ktorým sa ustanovuje pevná suma zvýšenia dôchodkovej dávky a percento zvýšenia úrazovej renty v roku 2014, zvýšila navrhovateľke od 1. januára 2014 invalidný dôchodok, ktorý sa podľa § 293ac ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. považuje za starobný dôchodok na sumu 306,50 Eur mesačne.

Súd po preskúmaní veci podľa § 250l ods. 1 O.s.p. dospel k záveru, že návrh navrhovateľky nie je dôvodný.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že navrhovateľke bol rozhodnutím zo dňa 17. januára 1990 priznaný invalidný dôchodok podľa § 29 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení od 7. októbra 1988. Navrhovateľke nebol doposiaľ priznaný starobný dôchodok, čo navrhovateľka ani nespochybnila a táto otázka nebola v konaní sporná.

Zároveň navrhovateľka na pojednávaní konanom dňa 30. apríla 2014 potvrdila, že výška jej dôchodku pred zvýšením bola 298,70 Eur mesačne.

Ako uviedol krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku navrhovateľke nebol priznaný starobný dôchodok, bol jej priznaný len invalidný dôchodok, za invalidnú bola uznaná podľa § 29 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb., pričom tento dôchodok sa iba považuje pre evidenčné účely, za starobný dôchodok. Nepochybila preto odporkyňa ak zvýšila navrhovateľke invalidný dôchodok, ktorý sa za starobný dôchodok iba považuje, o 7,80 Eur mesačne, pretože takýto postup bol v súlade § 1 písm. e) opatrenia č. 329/2013 Z. z.

V závere krajský súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1Sdo/19/2007, podľa ktorého znenie § 263 ods. 9 zákona ani žiadne iné ustanovenie zákona o sociálnom poistení neupravuje zánik nároku na invalidný dôchodok z dôvodu dosiahnutia veku potrebného pre vznik nároku na starobný dôchodok. Odsek 9 bol do § 263 zákona vložený až zákonom č. 721/2004 Z. z. s účinnosťou od 1. januára 2005. Z dôvodovej správy k zákonu č. 721/2004 Z. z. vyplýva, že úmyslom zákonodarcu bolo iba vyriešiť financovanie invalidných dôchodkov z fondu starobného dôchodku v prípadoch, že ich poberatelia už pred účinnosťou zákona dovŕšili určený dôchodkový vek bez toho, aby nárok na takýto invalidný dôchodok zanikol. V tomto kontexte je potom potrebné vykladať aj výraz „považuje sa“.

Navrhovateľka podala proti rozsudku krajského súdu odvolanie. Uviedla, že Sociálna poisťovňa v Humennom ako aj odporkyňa navrhovateľku uviedla do omylu a to tým, že navrhovateľka nemá žiadať v roku 2004 starobný dôchodok, nakoľko v roku 2005 sa jej automaticky prekvalifikuje na starobný dôchodok, pretože spĺňa podmienky. Ďalej uviedla, že aj v rokoch 2006, 2007 a 2008 jej odporkyňa zvyšovala starobný dôchodok a nie invalidný dôchodok. Túto formulu začala používať pri zvyšovaní v rokoch 2009, 2010, 2011 a 2012, pričom výška nezodpovedala výške starobného dôchodku.

Odporkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne. Dôvody, ktoré navrhovateľka uvádza v odvolaní považuje odporkyňa za neopodstatnené. Odporkyňa má za to, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav vecí, na základe ktorého náležite právne posúdil vec, pričom nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia odporkyne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo preskúmal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky udáva, zhodne s názorom vysloveným v rozsudku krajského súdu, že predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu odporkyne, ktorým bol navrhovateľke podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. a § 1 Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny od 1. januára 2014 zvýšený invalidný dôchodok, ktorý sa považuje podľa § 293ac ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. za starobný dôchodok, na sumu 306,50 Eur mesačne.

Podľa § 293ce ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. ministerstvo v roku 2012 opatrenie podľa § 82 ods. 2 nevydá.

Podľa § 293ce ods. 2 citovaného ustanovenia zákona ministerstvo vydá opatrenie a vyhlási jeho úplné znenie uverejnením v Zbierke zákonov najneskôr do 31. októbra 2012, ktorým ustanoví

- a) pevnú sumu zvýšenia dôchodkovej dávky podľa odsekov 3 až 5,
- b) percento zvýšenia úrazovej renty podľa odseku 6.

Podľa § 1 písm. e) opatrenia č. 329/2013 Z.z. invalidný dôchodok priznaný z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70% sa zvyšuje o 7,80 Eur mesačne.

Podľa § 263 ods. 9 zákona č. 461/2003 Z.z. invalidný dôchodok uvedený v odseku 1 (teda invalidný dôchodok priznaný pred 1. januárom 2004), ktorého poberateľ pred 1. januárom 2004 dovŕšil vek najmenej 60 rokov, ak ide o muža, alebo vek 57 rokov ak ide o ženu, sa považuje od 1. januára 2005 za starobný dôchodok.

Podľa § 293ac ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. starobný dôchodok, na ktorý bol prekvalifikovaný invalidný dôchodok podľa zákona účinného pred 1. januárom 2008, sa považuje aj po 31. decembri 2007 za starobný dôchodok.

V uvedenej právnej veci najvyšší súd udáva, že navrhovateľka je od 7. októbra 1988 poberateľkou invalidného dôchodku, ktorý jej bol priznaný rozhodnutím č. XXX XXX XXXX zo dňa 17. januára 1990. Keďže navrhovateľka bola poberateľkou invalidného dôchodku priznaného pred 1. januárom 2004 a pred týmto dátumom dovŕšila vek 57 rokov, od 1. januára 2005 sa jej invalidný dôchodok zo zákona považuje za starobný dôchodok. Navrhovateľke nevznikol nárok na starobný dôchodok, ale má naďalej nárok na invalidný dôchodok, ktorý sa len považuje za starobný dôchodok.

Spôsob zvýšenia dôchodkovej dávky od 1. januára 2014 bol vykonaný podľa platných právnych predpisov. Výška zvýšenia invalidného dôchodku, ktorý sa považuje za starobný dôchodok, bola určená v súlade s opatrením.

Súd sa stotožnil s odôvodnením rozsudku krajského súdu ako i jeho právnym zdôvodnením. Námietky navrhovateľky neboli tak spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozsudku krajského súdu.

Z vyššie uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za zákonné a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľka v odvolacom konaní nebola úspešná a odporkyni náhrada trov nepatrí zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.